

Als je kind van je wordt afgenomen is dat één van de meest wrede dingen die kunnen gebeuren in het leven van een ouder.

Dat is precies wat steeds vaker gebeurt, niet alleen in ons land, maar ook in die om ons heen.

In Nederland wordt het stelen van kinderen uitgevoerd door bureau Jeugdzorg. Zoals [GeenStijl](#) het ooit wist uit te drukken, "Jeugdzorg heeft harder kinderen nodig dan een dealer zijn junks".

Om een indruk te krijgen wat er gebeurt tijdens zo'n Jeugdzorg razzia hebben we de volgende video geplaatst. Hartverscheurend krijsende kinderen die bij hun mama willen blijven worden onder het toezicht van de 'altijd behulpzame' politie weggesjouwd alsof het een buit betreft.

Weggehaald uit hun eigen huis. Een plek die misschien niet ideaal is, maar waar ze wel bij hun natuurlijke vader en/of moeder zijn. Ouders die volkomen machteloos staan tegen de overheid en rechtbankbevelen.

Alles voor het welzijn van de kinderen? Wat steeds vaker gebeurt is een gelegaliseerde roof van kinderen. Er duiken steeds meer verhalen op waar ouders vertellen hoe ze door valse rechtbankuitspraken hun kinderen kwijtraken. Spartelend en schreeuwend worden ze afgevoerd naar een onbekende bestemming.

In Nederland is het erg, maar in Engeland kunnen ze er ook wat van. Daar is sinds 2008 het aantal kinderen dat bij hun ouders wordt weggehaald [meer dan verdubbeld](#). Daar praten we over 250 kinderen per week die in busjes worden afgevoerd.

Er hoeft in principe niet eens wat aan de hand te zijn om je kind kwijt te raken. Een ongeluk krijgen als alleenstaande moeder waardoor je tijdelijk uit de running bent, is al voldoende.

Amy Lillian kreeg in augustus 2012 een ernstig ongeval. Ze viel van de rotsen en kwam dertig meter lager terecht. Ze heeft het gelukkig overleefd, maar kwam zwaargewond in het ziekenhuis terecht met ondermeer zware hoofdwonden. Haar zoontje werd opgevangen door haar 21-jarige dochter die volgens de politie heel goed op het kind paste. Het jochie zag er goed en weldoorvoed uit en zij zagen geen enkele aanleiding om deze situatie niet zo te laten. De Engelse Jeugdzorg echter dacht daar heel anders over.

Enkele dagen na haar ongeluk, terwijl Amy zwaar verdoofd van de morfine in het ziekenhuis lag, kreeg ze bezoek van Jeugdzorg die haar mededeelde dat ze haar zoontje gingen weghalen bij zijn oudere zus.

Wanneer ze eenmaal voldoende hersteld is ontdekt Amy iets dat de meeste ouders ontdekken; je krijgt je kind niet terug. Regelmatig terugkerende klachten in al dit soort zaken, zowel in Nederland als in Engeland, worden gekenmerkt door termen als “valse verklaringen” en “corrupte rechtbanken”. Rechtbankvonnissen waar geen enkel zinnig denkend mens an begrijpt hoe die tot stand zijn gekomen.

Wat er om ons heen gebeurt heeft niets te maken met het welzijn van kinderen. Het kan te maken hebben met het halen van “targets”. In Engeland gaat het over een budget van voor zover ons bekend 600 miljoen Euro per jaar voor Jeugdzorg en wordt alleen uitgekeerd als er ook voldoende kinderen worden gescoord. In Nederland zal het niet anders zijn.

Of het kan te maken hebben met het grotere plan, waarbij het (traditionele) [gezin dient te verdwijnen](#) zodat in de nu snel naderbij komende Europese superstaat kinderen vanaf een zeer jeugdige leeftijd onder controle staan en opgevoed worden door de overheid. Over het hoge percentage (sexueel)misbruik in de sector nog maar niet te spreken.